

вили диви ти азиатски завоеватели. Той правилъ новви градове, оставялъ въ тѣхъ македонска войска, и турялъ въ гражданскій редъ, и така въ тия далечни варварски земи се распростирало гръцко образование (гръцкый езикъ, гръцки обичаи и искусства). Отъ ходене то по пѣсчливи ти ппустини и по планинскити бърда много уморила македонската войска; тя искала да се върне, и много пъти правила бунтъ. Нъ младий войвода умѣлъ да умири войницити и да оддушеви тѣхно то желание на новъ подвигъ. Той вече мечтаалъ да завоюва всичкий свѣтъ и да основе всемирна държава. *)

Походъ въ Индия и смъртъ Александрова. Царъ Александръ, като наредилъ работити въ Персия потееглили на война въ Индия, която била прочута по богатство то си, и влѣзълъ въ областъ Петъ-рѣки. Той покорилъ лесно нѣкои индийски племена, нъ нѣкои му стояли настрешта юнашки: най-юнашки се бранилъ царъ Поръ, който падналъ робъ и станалъ приятель Александровъ. Македонскый царъ, като покорилъ Петъ-рѣки, искалъ да иде оште понататкъ въ поле то на Гангъ; нъ войска та се уморила, та нерачила да върви вече слѣдъ него. Тоя пѣтъ нито прѣговаряне, нито заплашване помогнало. Александръ се принудилъ да се върне. Той, за да опрѣдѣли крайнинити на призетити земи, заповѣдалъ да издигнатъ дванадесетъ каменни жртвенници, които да приличатъ на голѣми кули. Послѣ заповѣдалъ да направеть корабе, и отишель

*) При всичко това, иматъ право, дѣто укоряватъ царъ Александра за растурване то на богатий градъ Персеполь, който той оставилъ на войницити си да го оплѣнетъ за награда на трудъ тѣ имъ. Освѣнь това, на друга та ношть, когато царъ Александръ се веселилъ съ войводити си у великолѣпний персидскый палатъ, одна атинска дружина прѣдложила да изгореть царюви ти дворове, за да си отвѣриатъ на Персити за изгоряване то на гръцкити храмове и паметници, кога навлѣзълъ Ксерксъ въ Гръция. Царъ тѣ замаянъ отъ вино то, послушалъ думити й.